

Документ за разглеждане в заседание

A8-0221/2018

26.6.2018

ДОКЛАД

относно дипломацията по въпросите на климата
(2017/2272(INI))

Комисия по външни работи
Комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

Докладчици: Арне Лиц, Йо Лайнен

(Съвместни заседания на комисии – член 55 от Правилника за дейността)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	21
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	26
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ.....	27

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно дипломацията по въпросите на климата (2017/2272(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 21, 191, 192, 220 и 221 от него,
- като взе предвид Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие и целите за устойчиво развитие (ЦУР),
- като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) и Протокола от Киото към нея,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ),
- като взе предвид Парижкото споразумение, Решение 1/СР.21, 21-вата конференция на страните по РКООНИК (СОР21) и 11-тата конференция на страните, служеща като среща на страните по Протокола от Киото (СМР 11), проведена в Париж от 30 ноември до 11 декември 2015 г.,
- като взе предвид 22-рата конференция на страните по РКООНИК (СОР22) и 1-вата конференция на страните, служеща като среща на страните по Парижкото споразумение (СМА1), проведена в Маракеш, Мароко, от 15 ноември до 18 ноември 2016 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 6 октомври 2016 г. относно изпълнението на Споразумението от Париж и Конференцията на ООН по изменението на климата (СОР22) в Маракеш, Мароко през 2016 г.¹,
- като взе предвид Петия доклад за оценка (AR5) на Междуправителствения комитет по изменението на климата (IPCC) и неговия обобщителен доклад,
- като взе предвид своята резолюция от 4 октомври 2017 г. относно Конференцията на ООН по изменението на климата през 2017 г. в Бон, Германия (СОР23)²,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юли 2016 г., озаглавено „Ускоряване на прехода на Европа към нисковъглеродна икономика“ (СОМ(2016)0500),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 16 април 2013 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за адаптация към изменението на климата“ (СОМ(2013)0216),
- като взе предвид плана за действие на ЕС от 2015 г. в областта на дипломацията за климата, приет от Съвета по външни работи,

¹ Приети текстове, P8_TA(2016)0383.

² Приети текстове, P8_TA(2017)0380.

- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи от 6 март 2017 г. и 19 юни 2017 г.,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 22 юни 2017 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 26 февруари 2018 г. относно дипломацията по въпросите на климата,
- като взе предвид съобщението на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) от юни 2016 г. относно глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз и съвместното съобщение на Комисията и ЕСВД от 7 юни 2017 г. относно стратегическия подход за устойчивост във външната дейност на ЕС (JOIN(2017)0021),
- като взе предвид становището на Европейския комитет на регионите от 9 февруари 2017 г., озаглавено „Към нова стратегия на ЕС за адаптиране към изменението на климата посредством интегриран подход“,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 26 април 2016 г., озаглавено „Пътят след Париж“¹,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност²,
- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2018 г. относно жените, равенството между половете и справедливостта в областта на климата³,
- като взе предвид Решение 36/CP.7 на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК) от 9 ноември 2001 г. относно подобряването на участието на жените в представителството на страните по конвенцията в органи, създадени съгласно Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата и Протокола от Киото,
- като взе предвид проучването от 2009 г., извършено от Международната организация по миграция (МОМ) на тема „Миграция, околна среда и изменение на климата: оценяване на доказателствата“,
- като взе предвид своята резолюция от 13 март 2018 г. относно равенството между половете в търговските споразумения на ЕС⁴,
- като взе предвид енцикликата на Папа Франциск „Laudato Si“ относно „грижата за нашия общ дом“,
- като взе предвид член 52 от своя правилник,

¹ ОВ С 487, 28.2.2016 г., стр. 24.

² Приети текстове, P8_TA(2017)0493.

³ Приети текстове, P8_TA(2018)0005.

⁴ Приети текстове, P8_TA(2018)0066.

- като взе предвид съвместните разисквания на комисията по външни работи и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните съгласно член 55 от Правилника за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A8-0221/2018),
- А. като има предвид, че последиците от изменението на климата оказват все по-сериозно въздействие върху различни аспекти от живота на човека, както и върху възможностите за развитие, световния геополитически ред и глобалната стабилност; като има предвид, че тези, които разполагат с по-малко ресурси за адаптиране към изменението на климата, ще бъдат най-силно засегнати от последиците от него; като има предвид, че дипломатията по въпросите на климата може да се разбира като форма на целенасочена външна политика за насърчаване на действия в областта на климата чрез дейности, насочени към други субекти, сътрудничество по конкретни въпроси, свързани с климата, изграждане на стратегически партньорства и засилване на отношенията между държавни и недържавни субекти, включително носещите основна отговорност за глобалното замърсяване, като по този начин се допринася за смекчаване на последиците от изменението на климата, както и за увеличаване на действията в областта на климата и укрепване на дипломатическите отношения на Съюза;
- Б. като има предвид, че последиците от изменението на климата включват повишаването на нивото, затоплянето и подкиселяването на океаните, загубата на биологично разнообразие и зачестяването на екстремалните метеорологични събития; като има предвид, че първите жертви на това изменение са най-уязвимите държави и части от населението, и по-специално хората, които живеят на острови; като има предвид, че изменението на климата оказва особено силно социално и културно въздействие върху общностите на коренното население, които не само допринасят незначително за емисиите на CO₂, но всъщност играят активна и жизненоважна роля за опазването на екосистемите, в които живеят, като по този начин смекчават последиците от изменението на климата;
- В. като има предвид, че ЕС е една от водещите сили за действия в областта на климата и прояви своята лидерска роля в международните преговори по изменението на климата; като има предвид, че ЕС използва дипломатията по въпросите на климата, за да създаде стратегически партньорства със заинтересованите страни с цел съвместна борба срещу изменението на климата като ключов елемент на устойчивото развитие и превантивни действия с оглед на свързаните с климата опасности;
- Г. като има предвид, че дипломатията на ЕС по въпросите на климата допринесе за сключването на Парижкото споразумение и след това подходът на ЕС към дипломатията по въпросите на климата беше разширен; като има предвид, че, като част от глобалната стратегия на ЕС, политиката в областта на климата беше интегрирана във външната политика и политиката на сигурност и че беше засилена връзката между енергетиката и климата, сигурността и адаптирането към изменението на климата и миграцията;
- Д. като има предвид, че отговорността за дългосрочни устойчиви действия по

отношение на климата не може да бъде на отделните лица и да зависи от техния личен избор като потребители; като има предвид, че в политиката в областта на климата, основана на правата на човека, следва ясно да се укаже, че отговорността за създаването на устойчиви общества е основно на политиците, които разполагат със средствата за създаване на политики, отчитащи необходимостта от устойчиво развитие в областта на климата;

- Е. като има предвид, че проблемите, свързани с изменението на климата и сигурността, са взаимосвързани и имат транснационален характер и изискват дипломация по въпросите на климата, която е насочена, наред с другото, към пълното изпълнение на ангажиментите съгласно Парижкото споразумение; като има предвид, че няколко проучвания установиха косвени връзки между изменението на климата, природните бедствия и избухването на въоръжени конфликти, и като има предвид, че изменението на климата може да се разглежда като „умножаващ заплахите фактор“, който има способността да повиши вече съществуващото социално напрежение; като има предвид, че отрицателните дългосрочни последици от изменението на климата могат да доведат до засилване на политическото напрежение както в рамките на националните граници, така и извън тях, и поради това рискуват да се появят като елемент на кризата и да окажат натиск върху международните отношения като такива;
- Ж. като има предвид, че изменението на климата оказва пряко и косвено въздействие върху миграцията, като принуждава все повече хора да се преместват от уязвими райони към по-подходящи за живот райони в своите държави или в чужбина, за да изградят нов живот;
- З. като има предвид, че в резолюцията на Парламента от 4 октомври 2017 г. относно конференцията на ООН по изменението на климата в Бон, Германия (COP23) през 2017 г. се признават естеството и мащабът на разселването, причинено от изменението на климата, и на миграцията, предизвикана от бедствия, които са причинени от глобалното затопляне; като има предвид, че според редица важни и добре обосновани проучвания и доклади, като например изготвените от Международната организация по миграция и Световната банка, ако не бъдат положени сериозни усилия, броят на мигрантите, както и на вътрешно разселените лица вследствие на промените в околната среда, в най-лошия случай би могъл да достигне 200 милиона до 2050 г., като много от тях понастоящем живеят в крайбрежните райони или биха могли да бъдат вътрешни мигранти в Африка на юг от Сахара, Южна Азия и Латинска Америка;
- И. като има предвид, че хората, които мигрират поради екологични причини, нямат статут на бежанци и не се ползват от предоставяната на бежанците международна закрила, тъй като не са признати от Женевската конвенция от 1951 г.;
- Й. като има предвид, че като принос за постигането на икономика с нулеви въглеродни емисии Комисията е заложила като цели в енергийната политика на Съюза насърчването на енергийната ефективност и превръщането на ЕС в световен лидер в областта на енергията от възобновяеми източници;
- К. като има предвид, че дипломатията на ЕС по въпросите на климата трябва да насърчава проекти за управление на риска, да моделира общественото мнение и

да насърчава политическото и икономическото сътрудничество с цел борба срещу изменението на климата и насърчаване на нисковъглеродната икономика;

- Л. като има предвид, че дипломацията на ЕС по въпросите на климата следва да доведе до модел на проактивно приспособяване, като се насърчава взаимодействието между политиките за борба срещу изменението на климата; като има предвид, че институционализирането на политиките в областта на изменението на климата би означавало по-голяма обществена осведоменост и би трябвало да намери израз в по-ясна политическа воля;
- М. като има предвид, че проблемът с недостига на водни ресурси е в основата на все по-големия брой междуобщностни конфликти; като има предвид, че тези ресурси често се използват по неустойчив начин за интензивно и промишлено земеделие, при това във вече нестабилен контекст;
- Н. като има предвид, че за да постигне своите цели, борбата срещу изменението на климата следва да се превърне в стратегически приоритет във всички дипломатически диалози и инициативи съгласно основан на правата на човека подход; като има предвид, че Парламентът дава активен принос към процеса и използва своите законодателни правомощия и политическото си влияние с цел по-нататъшно интегриране на изменението на климата в действията за развитие и портфейла на помощта, както и в редица други политики на ЕС, като инвестициите, селското стопанство, рибарството, енергетиката, транспорта, научните изследвания и търговията;
- О. като има предвид, че източниците на дискриминация и уязвимост на базата на полова принадлежност, раса, етнос, класа, бедност, способности, принадлежност към коренно население, възраст, географски дадености, както и традиционно и институционално обусловената дискриминация, действат едновременно и междусекторно и възпрепятстват достъпа до необходимите ресурси и средства за справяне със сериозни промени, като например изменението на климата;
- П. като има предвид, че съществува неразривна връзка между изменението на климата и обезлесяването, предизвикано от заграбването на земи, добива на изкопаеми горива и интензивното земеделие;
- Р. като има предвид, че делът на жените в процеса на вземане на политически решения и в дипломацията, особено в преговорите по изменението на климата, е все още неудовлетворителен и че напредъкът в тази насока е незначителен или няма такъв; като има предвид, че жени са едва 12 – 15% от ръководителите на делегации и около 30% от делегатите;
- 1. припомня, че последиците от изменението на климата оказват въздействие върху всички аспекти от живота на човека, особено върху глобалните ресурси и възможностите за развитие, както и върху бизнес моделите, търговските отношения и регионалните отношения; припомня, че последиците от изменението на климата засилват продоволствената несигурност, заплахите за здравето, загубата на препитание, разселването, миграцията, бедността, неравенството между половете, трафика на хора, насилието и липсата на достъп до инфраструктура и основни услуги, оказват въздействие върху мира и сигурността,

засягат гражданите на ЕС във все по-голяма степен и създават предизвикателства за международната общност; подчертава растящата неотложност на действията в областта на климата и посочва, че борбата срещу изменението на климата изисква съвместни усилия на международно равнище; настоятелно призовава Комисията и държавите членки непрекъснато да улесняват многостранния дебат, тъй като той представлява колективна отговорност спрямо цялата планета, за настоящите и бъдещите поколения; отбелязва, че борбата срещу изменението на климата е необходима за защитата на правата на човека;

2. отбелязва със загриженост влошаването на състоянието на световните водни ресурси и екосистеми, както и нарастващата заплаха от недостига на вода, свързаните с водите рискове и екстремните метеорологични явления;

Изпълнение на Парижкото споразумение и Програмата до 2030 г.

3. потвърждава отново ангажимента на ЕС към Парижкото споразумение и към Програмата на ООН до 2030 г., включително ЦУР; подчертава необходимостта от пълно и бързо прилагане на Парижкото споразумение и от изпълнение на неговите цели относно смекчаването на последиците, адаптирането и пренасочването на финансовите потоци и на ЦУР както в ЕС, така и в световен план, с цел развиване на по-устойчива икономика и общество; потвърждава необходимостта от амбициозна политика на ЕС в областта на климата и готовността му за значително подобряване на вече съществуващия в ЕС национално определен принос (НОП) за 2030 г., както и необходимостта от разработване до края на 2018 г. на амбициозна и координирана дългосрочна стратегия за постигане най-късно до 2050 г. на икономика с нулеви въглеродни емисии, в съответствие с поетия в рамките на Парижкото споразумение ангажимент за задържане на покачването на средната температура в световен мащаб до значително под 2°C и полагане на усилия за ограничаване на покачването на температурата до 1,5°C над нивата от прединдустриалния период; призовава Комисията да вземе предвид в тази дългосрочна стратегия мненията на всички участници, които могат да допринесат или да бъдат засегнати от нея;
4. подчертава значението на една амбициозна политика на ЕС в областта на климата, така че да се избегне допълнителното покачване на температурата и ЕС да може да действа като надежден партньор спрямо трети държави; призовава Комисията и държавите членки да поемат активна и конструктивна роля по време на диалога „Таланоа“ през 2018 г. и в рамките на COP24, тъй като 2018 г. ще бъде от ключово значение за изпълнението на Парижкото споразумение; призовава ЕС да демонстрира ангажираността си към една амбициозна политика в областта на климата, тъй като това ще му помогне да служи за пример и да се застъпва за поемането на сериозни ангажименти от страна на други държави;
5. изразява съжаление относно обявяването от президента на САЩ на решението му за оттегляне от Парижкото споразумение; потвърждава, че ЕС има отговорността и възможността да поеме водеща роля в глобалните действия в областта на климата, да засили своите усилия за дипломация по въпросите на климата и да създаде силно обединение на държави и субекти, които ще продължат да подкрепят и да допринасят за постигането на целите за ограничаване на

глобалното затопляне под 2°C, като същевременно се полагат усилия за ограничаване на повишаването на температурата до 1,5°C, както се препоръчва от Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC); подчертава същевременно значението на тясното сътрудничество с правителството на САЩ, и по-специално с щатите и градовете в САЩ;

6. подчертава, че надеждността на ЕС в борбата срещу изменението на климата зависи от строгото и цялостно изпълнение на собствената му политика в областта на климата;
7. изтъква, че външната политика на ЕС следва да развие капацитет за мониторинг на рисковете, свързани с изменението на климата, включително предотвратяване на кризи и чувствителност към конфликти; счита, че бързите последващи действия в областта на климата допринасят значително за предотвратяването на рискове в социалния и икономическия сектор, но също и на рискове по отношение на сигурността, за предотвратяването на конфликти и нестабилност и в крайна сметка за предотвратяването на мащабни политически, социални и икономически загуби; подчертава следователно значението на включването на дипломацията по въпросите на климата в политиките на ЕС за предотвратяване на конфликти, с насоченост към разширяване и приспособяване на обхвата на мисиите и програмите на ЕС в трети държави и конфликтни райони; отново заявява, че преминаването към кръгова икономика с нулеви нетни въглеродни емисии ще допринесе за благоденствието и засиленото равенство, мира и сигурността на хората както в рамките на ЕС, така и извън него, тъй като изменението на климата често може да води до нова нестабилност и конфликти или да изостря съществуващите такива, както и до задълбочаване на съществуващите неравенства или до създаване на нови, поради недостига на ресурси, липсата на икономически възможности, загубата на земя в резултат на повишаването на морското равнище или продължителните засушавания, крехката структура на управление, недостатъчното предлагане на вода и храни и влошаването на условията на живот;
8. отбелязва по-специално със загриженост влошаването на екосистемите и водните ресурси на планетата, както и нарастващата заплаха от недостиг на вода и рисковете, свързани с водата, наред с екстремните климатични и метеорологични явления, чиято честота и опустошителен ефект се увеличават, което налага да се засилят връзките между адаптирането към изменението на климата и намаляването на риска от бедствия;
9. отбелязва още със загриженост, че ролята на почвата като компонент на климатичната система, както и значението ѝ за намаляването на парниковите газове и за адаптирането към последиците от изменението на климата, не са разглеждани с достатъчно внимание; отправя призив към ЕС за разработването на амбициозна стратегия, която следва да бъде включена в дипломацията по въпросите на климата;
10. подчертава, че поради топенето на полярните шапки и покачването на морското равнище хората, които живеят по бреговете линии или на малките острови, са изложени на особена опасност; настоятелно призовава Комисията и държавите

членки да защитават и опазват тези жизнени пространства посредством улесняване на постигането на амбициозни цели за смекчаване на последствията от изменението на климата, както и на многостранни мерки за защита на бреговите райони;

11. признава, че изменението на климата влошава условията, водещи до миграция в уязвимите райони, и припомня, че бъдещата миграция ще се увеличи, ако отрицателните последици от изменението на климата не бъдат управлявани по подходящ начин; поради това счита, че е важно да се работи за установяване на общоприето определение на понятието „климатичен бежанец“ в рамките на ООН, с оглед да се създаде международна правна рамка за лицата, разселени поради последиците от изменението на климата, и с оглед приемането на общ подход за защита на климатичните бежанци; призовава ЕС да участва активно в дебата относно понятието „климатичен бежанец“, включително в евентуалното правно определение на това понятие на международно равнище;
12. призовава държавите членки да демонстрират прогресивно лидерство в текущите преговори за глобален пакт за безопасна, организирана и законна миграция, подготвян под егидата на Обединените нации и основан на декларацията от Ню Йорк за бежанците и мигрантите от 2016 г., в която е посочено, че голям брой хора се преместват „в резултат на неблагоприятните въздействия на изменението на климата“;
13. приветства приобщаващия характер на процеса по РКООНИК; счита, че гарантирането на ефективно участие изисква да бъде разгледан въпросът за запазените интереси или конфликтите на интереси; подкрепя инициативата на правителствата, представляващи по-голямата част от населението на света, за въвеждане на специална политика в областта на конфликтите на интереси и призовава Комисията да се ангажира конструктивно в този процес;
14. призовава Комисията да разработи програми за повишаване на осведомеността на гражданите на ЕС относно връзката между изменението на климата и миграцията, бедността и конфликтите, свързани с достъпа до ресурси;
15. подчертава, че всяка инициатива на ЕС в областта на околната среда трябва да се основава на предвидените в Договорите законодателни правомощия и че парламентарната демокрация на ЕС трябва да продължи да играе водеща роля във всяко предложение за насърчаване на международните мерки за опазване на околната среда;

Укрепване на капацитета на ЕС за дипломация по въпросите на климата

16. отбелязва, че ЕС и неговите държави членки са най-големият източник на публично финансиране в областта на климата и че това е важен инструмент за изграждане на доверие в подкрепа на адаптирането и смекчаването в други държави; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да продължат да дават значим финансов принос и активно да подкрепят мобилизирането на международни финансови средства за борба срещу изменението на климата от публични източници от други държави, както и от частни източници; приветства съобщенията, направени на срещата на върха „Една планета“ на 12 декември

2017 г.;

17. подчертава, че глобалният преход към икономики с нулеви нетни въглеродни емисии и климатично устойчиви икономики и общества изисква значителни инвестиции за трансформация; подчертава необходимостта правителствата да създават и подкрепят функционирането на среда, която пренасочва капиталовите потоци към устойчиви инвестиции и избягва блокирането на активи, съгласно заключенията на експертната група на високо равнище по финансирането за устойчиво развитие и съгласно Съобщението на Комисията относно финансирането за устойчив растеж (COM(2018)0097); счита, че финансовата система трябва да допринесе за постигането на целите на Парижкото споразумение и на ЦУР; изразява убеждение, че финансова система на ЕС, която допринесе за смекчаване на последствията от изменението на климата и насърчава инвестициите в чисти технологии и устойчиви решения, ще бъде пример за други държави и би могла да им помогне да въведат подобни системи;
18. подчертава, че е важно ЕС да заеме единна позиция на всички международни форуми, и призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и Комисията да координират съвместните усилия на ЕС, с цел да се гарантира ангажираността му по отношение на изпълнението на Парижкото споразумение; насърчава ЕС да разгледа начини за повишаване на равнището на амбиция на Парижкото споразумение; подчертава необходимостта от разработване на всеобхватна стратегия за дипломатията на ЕС по въпросите на климата и за интегриране на действията по климата във всички области на външната дейност на ЕС, включително търговията, сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ; подчертава значението на укрепването на социалното измерение, на интегрирането на аспекта за равенството между половете и на подхода, основан на правата на човека, във всички бъдещи многостранни преговори;
19. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да повишат международната осведоменост относно изменението на климата посредством координирани комуникационни стратегии и дейности, насочени към увеличаване на обществената и политическата подкрепа; призовава по-специално за постигане на международно съгласие относно взаимосвързаността между изменението на климата и социалната несправедливост, миграцията, глада и бедността, както и относно факта, че глобалните действия в областта на климата значително могат да допринесат за разрешаването на тези въпроси;
20. отбелязва, че технологичният напредък, надлежно обусловен от съвместни политически усилия, ще бъде от ключово значение за постигането на целите на Парижкото споразумение и че следователно научната дипломатия на Съюза също следва да бъде взета предвид в глобалната стратегия за дипломатията по въпросите на климата, която насърчава и финансира изследвания, свързани с изменението на климата;
21. припомня, че както се посочва в Зелената книга на Комисията „Адаптиране към изменението на климата в Европа – възможни действия от страна на ЕС“¹, най-

¹ COM(2007)0354.

уязвимите на изменението на климата области на Европа са Южна Европа и Средиземноморският басейн, планинските и крайбрежните области, гъсто населените области с риск от наводнения, Скандинавия и Арктическият регион; поради това настоятелно призовава ЕС да насърчава програмите за научноизследователска и развойна дейност, в които участват съответните държави членки във всеки отделен случай, в съответствие с член 185 от ДФЕС;

22. подчертава като добър пример за научна дипломация по смисъла на предишния параграф инициативата PRIMA (Партньорство за научни изследвания и иновации в Средиземноморския регион), съсредоточена върху разработването и прилагането на иновативни решения за производство на храни и водоснабдяване в Средиземноморския басейн; призовава Комисията да засили сътрудничеството, да осигури необходимата подкрепа и да гарантира приемствеността на инициативата, както и на други подобни инициативи; призовава настоятелно Комисията да въведе нова инициатива съгласно член 185 от ДФЕС, която да преследва конкретно целите на дипломацията на ЕС по въпросите на климата;
23. призовава за предприемане на действия за координиране на плановете за действие на ЕС относно дипломацията в областта на енергетиката и водите с дипломацията по въпросите на климата, като се засилят взаимодействията и съвместните действия, по целесъобразност, между съответните елементи на равнище ЕС и на равнището на държавите членки;
24. призовава за по-голямо участие на Парламента и ежегоден процес, стартиран от Комисията и ЕСВД и провеждан в сътрудничество с държавите членки, с цел да се определят основните приоритети за дипломацията на ЕС по въпросите на климата през въпросната година и да се представят конкретни препоръки за отстраняване на пропуските по отношение на капацитета;
25. заявява своя ангажимент да формулира собствена позиция и препоръки за нова дългосрочна стратегия на ЕС, обхващаща периода до средата на века, която да бъде взета предвид от Комисията и Съвета преди представянето ѝ пред РКООНИК;
26. изразява намерението си да стартира процес, който ще допринесе за тези усилия чрез редовни доклади относно дейностите на дипломацията на ЕС по въпросите на климата и нейните постижения, както и нейните недостатъци; добавя, че редовните доклади следва да съдържат ясни показатели в това отношение;
27. подчертава ключовата роля на парламентарната дипломация в борбата срещу изменението на климата; поема ангажимента да използва по-добре международната си роля и членството си в международни парламентарни мрежи с цел засилване на дейностите си в областта на климата в контекста на работата си в делегациите, както и чрез посещения на делегации, особено на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и комисията по външни работи, и по време на европейски и международни междупарламентарни срещи, както и в платформи за диалог с националните парламенти и поднационалните участници/недържавните участници и гражданското общество, като винаги се опитва да включи необходимата перспектива за равенство между половете;

28. призовава за разпределяне на повече човешки и финансови ресурси в ЕСВД и Комисията, с цел да се отрази по-добре силният ангажимент и повишената ангажираност в дипломацията по въпросите на климата; настоятелно призовава ЕСВД да включи дипломацията по въпросите на климата в дневния ред на делегациите на ЕС при срещите с партньорите им от трети държави и международни или регионални организации, както и да ръководи и отдаде стратегическо значение на дипломатическите усилия в областта на климата във всяка делегация на ЕС с представителствата на държавите членки в трети държави; ето защо призовава за включването на координационно звено по въпросите, свързани с изменението на климата, в основните делегации на ЕС в трети държави, и на по-голям процентен дял експерти по климата при създаването на смесени длъжности в делегациите на ЕС;
29. подчертава, че разходите, свързани с климата в бюджета на ЕС, могат да създадат висока добавена стойност и следва да бъдат значително увеличени, за да отразят нарасналото значение и неотложността на действията в областта на климата, както и необходимостта от допълнителни действия на дипломацията по въпросите на климата; поради това настоятелно призовава Комисията и държавите членки да увеличат разходите, свързани с дипломацията по въпросите на климата, в следващата многогодишна финансова рамка (МФР), да одобрят целево заделяне на поне 30% за свързани с климата разходи, както се препоръчва от Парламента в неговата резолюция от 14 март 2018 г. относно следващата МФР: изготвяне на позицията на Парламента относно МФР след 2020 г.¹, и да приведат бюджета на ЕС като цяло в съответствие с целите на Парижкото споразумение и ЦУР, за да се гарантира, че бюджетните разходи не са в противоречие с усилията в областта на климата; отбелязва в този контекст, че по-специално чувствителните сектори (като селско стопанство, промишленост, енергетика и транспорт) ще трябва да положат повече усилия за прехода към икономика с нулеви въглеродни емисии; призовава за по-оптимално използване на другите фондове на ЕС с цел гарантиране на ресурсна ефективност, оптимизиране на резултатите и по-голямо въздействие на дейностите и инициативите на ЕС;
30. призовава Комисията и държавите членки, в рамките на двустранните споразумения с партньорски държави, да развиват сътрудничеството в областта на околната среда, за да се благоприятстват политики за устойчиво развитие, основани на енергийната ефективност и енергията от възобновяеми източници;
31. призовава Комисията изцяло да вземе под внимание глобалното измерение, включително целите на дипломацията на ЕС по въпросите на климата, в своите предстоящи съобщения относно „Бъдещето на европейската политика в областта на енергетиката и климата“, както и за дългосрочната стратегия на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове; приканва също така Комисията и ЕСВД допълнително да разработят дългосрочна визия, с цел да представят съвместно съобщение, в което да изложат своето разбиране за дипломацията на ЕС по въпросите на климата, както и стратегически подход за дипломатическите дейности на ЕС в областта на климата в рамките на 12 месеца след приемането на настоящия доклад, и като вземат предвид подхода на Парламента, определен в

¹ Приети текстове, P8_TA(2018)0075.

този текст;

32. призовава ЕСВД и Комисията да засилят вътрешната си координация по въпросите на разселването, свързано с климата, чрез създаването на група от експерти под формата на междуведомствена работна група, която да изследва изменението на климата и миграцията;
33. подчертава, че овластяването на жените и тяхното пълно и равноправно участие и лидерство са от жизненоважно значение за действията в областта на климата; призовава ЕС и държавите членки да интегрират перспективите за равенство между половете в политиките в областта на климата и да възприемат подход, съобразен с равенството между половете, тъй като изменението на климата често изостря неравенството между половете и влошава положението на жените; насърчава участието на жени от коренното население и защитници на правата на жените в рамките на РКООНИК, тъй като познанията им относно управлението на природните ресурси са от съществено значение за борбата срещу изменението на климата;

Борбата срещу изменението на климата като основна движеща сила на международното сътрудничество

34. подчертава, че ЕС и неговите държави членки трябва да бъдат активни партньори в международните организации и форуми (например ООН, РКООНИК, политическия форум на високо равнище относно устойчивото развитие (HPFL), Службата на Върховния комисар по правата на човека на ООН (СВКПЧ), Международната организация на труда (МОТ), Световната здравна организация (СЗО), НАТО, Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО), Международната морска организация (ММО), Арктическият съвет и Г-7 и Г-20), както и тясно да си сътрудничат с регионалните организации (като например Африканският съюз (АС), Икономическата общност на западноафриканските държави (ECOWAS), Асоциацията на народите от Югоизточна Азия (АСЕАН), групата на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ), МЕРКОСУР и Съвета за сътрудничество в Персийския залив (GCC)) с цел насърчаване на глобални партньорства и гарантиране на изпълнението на Парижкото споразумение и ЦУР, като същевременно защитават, укрепват и допълнително развиват режимите на многостранно сътрудничество;
35. призовава ЕС и неговите държави членки да отдадат на действията си в областта на климата по-голямо значение в рамките на дневния ред на срещите на върха на Г-20 и на срещите и двустранните срещи на членовете на Г-20, както и да се ангажират с развиващите се страни, като например Групата на 77-те на Организацията на обединените нации (Г-77), и с други мрежи, като например Алианса на малките островни държави (AOSIS);
36. призовава държавите членки да засилят своя ангажимент в рамките на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) в съответствие с целите на Парижкото споразумение; подчертава също така необходимостта Международната морска организация (ММО) да предприеме бързо и подходящо допълнително действие с цел международното корабоплаване да даде своя

справедлив принос към борбата срещу изменението на климата;

37. призовава Комисията да интегрира измерението на изменението на климата в международните споразумения за търговия и инвестиции и да постави ратифицирането и изпълнението на Парижкото споразумение като условие за сключването на бъдещи търговски споразумения; в тази връзка призовава Комисията да направи цялостна оценка на съгласуваността на съществуващите споразумения с Парижкото споразумение, когато това е целесъобразно; призовава Комисията да рационализира финансовите инструменти и програми с цел да се гарантира съгласуваност, да бъдат подкрепени третите държави в борбата с изменението на климата и да се повиши ефективността на действията на ЕС в областта на климата; препоръчва разработването и системното включване в международните споразумения, включително тези за търговия и инвестиции, на задължителна основна клауза относно изменението на климата, насочена към взаимно поемане на ангажимент за ратифициране и изпълнение на Парижкото споразумение, като по този начин се подкрепи процесът на декарбонизация на европейско и международно равнище;
38. подкрепя трайния и активен ангажимент на ЕС в рамките на Коалицията на високите амбиции (High Ambition Coalition) заедно със своите държави членки да популяризира решимостта си за постигане на съдържателно изпълнение на Парижкото споразумение чрез приемането на стриктен правилник през 2018 г. и провеждане на успешен диалог „Таланоа“ по време на 24-та конференция COP 24, който да е насочен към мотивирането на други държави да се присъединят към тези усилия и през следващите няколко години да създадат група от лидери в областта на климата, които са готови да увеличат своите цели в областта на климата в съответствие с целите на Парижкото споразумение, с цел да се създаде споделено лидерство, което съвместно да играе водеща роля във включването на климатичния аспект в различните въпроси на външната политика, включително търговията, реформата на международните финансови институции и сигурността;
39. признава, че е важно да бъдат предприети реални и ефикасни действия за адаптиране, да бъдат изготвени стратегии и планове, включително основани на екосистемите решения, с цел подобряване на капацитета за адаптиране, засилване на устойчивостта и намаляване на уязвимостта от изменението на климата в контекста на Парижкото споразумение;
40. подчертава особената уязвимост на екосистемите в Арктика от изменението на климата, като отчита факта, че през последните няколко десетилетия температурата в Арктика се увеличава двойно по-бързо от средния темп в глобален план; признава, че климатичното замърсяване в Арктика се дължи предимно на емисиите на оператори от Азия, Северна Америка и Европа, и че следователно мерките за намаляване на емисиите в ЕС играят голяма роля за справяне с изменението на климата в Арктика; взема предвид също така демонстрирания интерес към Арктика и към нейните ресурси, дължащ се на променящата се околна среда в този район и нарастващото геополитическо значение на Арктика; счита, че от стратегическо значение за политическата и икономическата стабилност на Европа и в света е наличието на здрава и устойчива арктическа екосистема, населена от жизнеспособни общности; счита,

че е необходимо окончателно да бъде приложен официалният статут на ЕС като наблюдател в Арктическият съвет;

41. подчертава отговорността на ЕС и други по-богати държави, като се има предвид, че в исторически план те са основните фактори, допринесли за глобалното затопляне, да проявят по-голяма солидарност към уязвимите държави, най-вече в южната част на света и на островите, които са най-засегнати от въздействието на изменението на климата, и да осигурят непрекъсната подкрепа с цел повишаване на тяхната устойчивост, допринасяне за намаляването на риска от бедствия, включително посредством опазването на природата и възстановяването на екосистемите, които играят важна роля за регулирането на климата, подпомагане на възстановяването им от щети, свързани с изменението на климата, и подобряване на мерките за адаптация и устойчивост чрез подходяща финансова подкрепа и чрез изграждане на капацитет, по-специално чрез партньорства по линия на национално определените приноси (НОП); отбелязва, че уязвимите държави са ключови партньори в настойчивия стремеж към амбициозни действия в областта на климата в международен план предвид екзистенциалната заплаха, която изменението на климата представлява за тях;
42. призовава ЕС и неговите държави членки да предоставят подкрепа на по-бедните държави в усилията за намаляване на зависимостта от изкопаемите горива и увеличаване на достъпа до енергия от възобновяеми източници на достъпни цени, както и чрез програми за подпомагане на достъпа до наука, технологии и иновации в съответствие с цел за устойчиво развитие 17 (ЦУР 17), както и като им предоставят информация за наличните технологии за мониторинг и защита на околната среда и гражданите, като например водещата космическа програма „Коперник“ и нейната услуга във връзка с изменението на климата; подчертава възможностите, предложени от плана на ЕС за външни инвестиции, за стимулиране на интелигентни инвестиции в областта на климата и за подпомагане на устойчивото развитие; подчертава значението на това хуманитарните агенции да предвидят дългосрочна перспектива за своята дейност въз основа на добре обосновани данни относно въздействието на климата в уязвимите райони; призовава също така Комисията да разработи всеобхватна стратегия за насърчаване на върховите постижения на ЕС в областта на екологичните технологии на световно равнище;
43. подчертава необходимостта от рационализиране на политиките на ЕС с цел адекватно реагиране на ситуации като недостиг на вода и храна, които в бъдеще вероятно ще зачестят; припомня, че такъв недостиг на основно препитание би създал сериозни дългосрочни предизвикателства за сигурността, като това потенциално би могло да подкопае други постижения на политиката на ЕС за развитие;
44. призовава ЕС да даде приоритет на помощта под формата на безвъзмездни средства и трансфер на технологии към най-бедните държави, за да осъществят енергийния преход;
45. препоръчва ЕС да задълбочи стратегическото си сътрудничество на държавно и недържавно равнище посредством диалози и партньорства по въпросите на

развитието с нулеви емисии на въглерод с държавите с бързо развиващи се икономики и с други държави, които имат голямо въздействие върху глобалното затопляне, но които са също така от решаващо значение по отношение на глобалните действия в областта на климата; отбелязва в тази връзка, че климатът може да бъде отправна точка за дипломатически отношения с партньорите, с които други точки от дневния ред са доста спорни, предоставяйки по този начин възможност за укрепване на стабилността и мира; призовава ЕС да споделя политически опит и извлечени поуки със своите партньори с цел ускоряване на изпълнението на Парижкото споразумение; призовава ЕС да създаде специални групи за диалог в областта на икономиката и технологиите с цел обсъждане на политиките по въпросите на климата и устойчивостта във връзка с прехода и решенията за устойчивост, включително по време на министерските срещи на високо равнище; призовава ЕС да изгради и подкрепи партньорства в области от общ интерес, сред които пътищата за постигане на резултати до 2050 г., реформата за устойчиво финансиране, екологично чистия транспорт, пазарите на въглеродни емисии и други инструменти за ценообразуване на въглеродните емисии извън Европа с цел ограничаване на глобалните емисии, като същевременно се създадат равнопоставени условия на конкуренция за всички икономически сектори;

46. призовава ЕС да поеме водеща роля в развитието на международни и регионални партньорства по отношение на пазарите на въглеродни емисии по смисъла на член 6 от Парижкото споразумение и да използва своя експертен опит при създаването, приспособяването и управлението на схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ), както и своя опит в свързването на СТЕ с швейцарския пазар на въглеродни емисии; призовава Комисията и държавите членки да насърчат разработването на механизми за определяне на цени на въглеродните емисии в трети държави и региони и да насърчават международното сътрудничество с цел привеждането им в значително съответствие в средносрочен план и създаване на международен пазар на въглеродни емисии в дългосрочен план; в тази връзка подчертава успешното сътрудничество между ЕС и Китай през последните години, което позволи стартирането на националната система за търговия с емисии в Китай през декември 2017 г.; очаква резултатите от текущата работа, която ще бъде от ключово значение за доброто функциониране на системата; настоятелно призовава ЕС непрекъснато да подкрепя амбицията на Китай в областта на търговията с въглеродни емисии и да засили бъдещото сътрудничество, за да работи за създаване на равнопоставени условия на конкуренция в световен мащаб;
47. призовава ЕС активно да насърчава на международно равнище настъпателна политика за борба с емисиите на парникови газове, включително чрез въвеждане на пределни стойности за емисиите и на незабавни мерки за намаляване на емисиите в международния морски и въздухоплавателен сектор;
48. счита, че е необходима повече работа за разработване на корекции по отношение на въглерода за граничните райони, които да бъдат механизъм за подпомагане на по-нататъшните усилия на всички държави, насочени към постигането на залегналите в Парижкото споразумение цели;

49. препоръчва ЕС заедно с ООН да подкрепя по-широко сътрудничество на световно равнище за справяне с проблема с пясъчните бури, които изостря съществуващото напрежение и създава нови напрежения, особено в Близкия изток; изтъква, че тези бури също така причиняват сериозни увреждания на здравето и водят до пресъхване на вече ограничените водни ресурси в региона на Близкия изток; във връзка с това настоятелно призовава ЕС да си сътрудничи с ООН за подобряване на системите за наблюдение и предупреждение;
50. настоятелно призовава ЕСВД, Комисията и държавите членки да съсредоточат своите стратегически диалози в областта на енергетиката с държавите износителки на изкопаеми горива, които не са непосредствени съседи на ЕС, върху сътрудничеството за декарбонизирана енергия и върху моделите за икономическо развитие с нулеви въглеродни емисии с цел укрепване на мира, както и на сигурността и благосъстоянието на хората в Европа и в световен мащаб;
51. призовава ЕСВД, Комисията и държавите членки да приведат своите диалози в областта на международната политика и сътрудничеството с партньорските държави в пълно съответствие с целите на Парижкото споразумение и с амбицията на ЕС да заеме лидерско място в света по отношение на енергията от възобновяеми източници;

Стратегическите партньори на ЕС

52. счита, че е важно ЕС да продължава да полага усилия за повторно ангажиране на САЩ в многостранното сътрудничество във връзка с действията в областта на климата, като настоятелно призове САЩ да спазват Парижкото споразумение, без да се застрашава нивото на вложената в него амбиция; счита, че парламентарният диалог и сътрудничеството с местните органи са основни инструменти за тази цел;
53. изтъква, че преговорите за Брексит и бъдещите отношения с Обединеното кралство трябва да отразяват необходимостта от продължаване на сътрудничеството във връзка с дипломатията по въпросите на климата;
54. отбелязва, че регионите и градовете играят все по-значима роля за устойчивото развитие, като се има предвид, че са пряко засегнати от изменението на климата, че техният растеж оказва пряко въздействие върху климата и че стават по-активни в процеса на смекчаване на последиците от изменението на климата и приспособяването към тях, понякога при наличието на разминаващи се политики на техните национални правителства; отново потвърждава ключовото значение на градовете и регионите по отношение на въвеждането на иновации, мерки за защита на околната среда, използването на зелени технологии, инвестициите в умения, обучение и увеличаване на конкурентоспособността посредством разработване на чисти технологии на местно равнище; ето защо призовава ЕС да активизира допълнително връзките си с местните и регионалните органи и коренното население на трети държави и отвъдморските страни и територии с цел засилване на тематичното и секторното сътрудничество между градовете и регионите, както в рамките на ЕС, така и извън него, с цел развитие на инициативи за адаптация и устойчивост и засилване на модели за устойчиво

развитие и на планове за намаляване на емисиите в ключови сектори като енергийния, промишления, технологичния, селскостопанския и транспортния сектор в градските и селските райони, например чрез туининг програми, чрез Програмата за международно градско сътрудничество, подпомагане на платформи като Конвента на кметовете и изграждане на нови форуми за обмен на най-добри практики; призовава ЕС и държавите членки да подкрепят усилията на регионалните и местните участници за въвеждане на регионално и местно определени приноси (по подобие на НОП), като посредством този процес могат да бъдат повишени амбициите в областта на климата; отбелязва ролята, която делегациите на ЕС в трети държави могат да играят в това отношение;

55. отбелязва също така, че нарасналата урбанизация, която се наблюдава в много краища на света, изостря съществуващите предизвикателства, причинени от изменението на климата, което се дължи на по-голямото търсене на ресурси като енергия, земя и вода, и това допринася за допълнително влошаване на екологичните проблеми в много от агломерациите в ЕС и извън него, свързани например със замърсяване на въздуха и увеличени количества отпадъци; отбелязва, че допълнителните последици от изменението на климата, като например екстремни климатични явления, засушаване и деградация на земята, често са особено осезаеми в селските райони; счита, че местните и регионалните органи трябва да получат специално внимание и подкрепа за справяне с тези предизвикателства, за изграждане на по-добра устойчивост и за осигуряване на принос към усилията за смекчаване на последиците от изменението на климата чрез разработване на нови концепции в областта на енергийните доставки и транспорта;
56. изтъква значението на трансграничното сътрудничество между държавите членки и партньорските държави, особено във връзка с трансграничните оценки на въздействието върху околната среда, в съответствие с приложимите международни стандарти и конвенции, по-специално Конвенцията за водата на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН), Орхуската конвенция и Конвенцията от Еспо;
57. призовава ЕС и неговите държави членки да засилят връзките си с гражданското общество и подкрепата си за него в световен мащаб като поддръжници на действията в областта на климата, и да изграждат съюзи и полезни взаимодействия с научната общност, неправителствените организации, местните общности, коренното население и с нетрадиционните участници, с цел по-добро съгласуване на целите, идеите и методите на различните участници, с оглед на координиран подход към действията в областта на климата; насърчава ЕС и неговите държави членки да се ангажират с частния сектор, да увеличат сътрудничеството за използване на възможностите, произтичащи от прехода към икономика с нулеви емисии на въглерод, с цел разработване на експортни стратегии за технологии в областта на климата за държавите в световен мащаб и с цел насърчаване на трансфера на технологии и изграждането на капацитет в трети държави, насърчаващ използването на енергия от възобновяеми източници;
58. подчертава значението на научноизследователската дейност за вземането на политически решения в областта на климата; отбелязва, че трансграничният

обмен в научната сфера е основен елемент на международното сътрудничество; настоятелно призовава Комисията и държавите членки непрекъснато да подкрепят научните организации, които работят по оценката на риска в областта на климата и които имат за цел да оценят въздействието от изменението на климата и предлагат на политическите органи възможни мерки за адаптация; настоятелно призовава ЕС да използва собствения си изследователски капацитет, за да даде принос към глобалните действия в областта на климата;

○

○ ○

59. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката за сигурност, на Комисията, на Европейската служба за външна дейност и за сведение на Общото събрание на ООН и на генералния секретар на ООН.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Дипломацията по въпросите на климата като стратегически приоритет във външните работи на ЕС

През 2015 г. постигането на всеобщо споразумение за климата в Париж, както и приемането на Програмата до 2030 г. – с Целите за устойчиво развитие (ЦУР) в нейната основа – беше голям успех за глобалния преход към по-устойчиво общество с ниски въглеродни емисии. И двете постижения могат да се разглеждат като пример за успешен проект на многостранното сътрудничество. В частност Парижкото споразумение стана възможно благодарение на съгласуваните дипломатически усилия от страна на ЕС и на френското председателство. Сега предизвикателството се състои в прилагането му на практика, в създаването на правилата и процедурите за този процес по време на предстоящите конференции на ООН относно климата и чрез поддържане на международния ангажимент за действия в областта на климата.

Това показва значението на поставянето на климата в дневния ред на органите и участниците във външните работи. Тежките последици от изменението на климата са осезаеми в световен мащаб и поради това трябва да се превърнат в стратегически приоритет в международните дипломатически отношения. Тъй като породените от изменението на климата промени оказват влияние върху геополитическата стабилност, доставките на храна и вода – и следователно върху регионалната сигурност на населението, което е засегнато – както и миграционните потоци, въпросът трябва да бъде разгледан на всички равнища и във всички области на дипломацията в сферата на външните работи.

Ето защо комисията по външни работи и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните посвещават съвместен доклад на тази тема и отправят препоръки за бъдещи дипломатически дейности на ЕС по въпросите на климата. Настоящият доклад представлява крайъгълният камък за бъдещите ангажименти на комисииите на Парламента, по-специално на комисията по външни работи и на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните в дипломацията по въпросите на климата, и за установяване на Европейския парламент като един от външнополитическите участници в тази област.

За да допринесе за адаптирането на международната роля на ЕС в дипломацията по въпросите на климата, настоящият доклад, в съответствие с подхода относно външните работи, залегнал в Глобалната стратегия на ЕС, систематично набелязва необходимите структури, както и стратегическите партньори и темите за дипломацията на ЕС по въпросите на климата, като по този начин се подпомага разработването на всеобхватна бъдеща стратегия за ЕС.

Необходимостта от водеща позиция на ЕС: разработване на програма на ЕС в дипломацията по въпросите на климата

Изправен пред все по-неотложна нужда от действия в областта на климата и необходимостта от гарантиране на строго глобално прилагане на Парижкото споразумение, ЕС трябва да увеличи своите усилия в областта на дипломацията по въпросите на климата. Застъпничеството за действия в областта на климата и потвърждаването на политическия ангажимент остават постоянна задача. В този

контекст една силна водеща роля на ЕС в действията в областта на климата е по-важна от всякога. В една ясна програма следва да се посочи как да се засили сътрудничеството със стари и нови партньори – било то в рамките на международни форуми, с националните правителства или с недържавни участници.

Водещата роля навън трябва да бъде допълнена от силна вътрешна политика по въпросите на климата. За да се развива като надежден участник, ЕС трябва да прилага Парижкото споразумение по последователен начин и с ясен механизъм за преразглеждане. И макар че основните законодателни актове на ЕС в областта на климата за следващото десетилетие са приети, все още са необходими допълнителни действия. ЕС следва да бъде подготвен добре за диалога „Таланоа“ през 2018 г. и конференцията по въпросите на климата в Катовице, Полша (COP 24), включително конкретни предложения относно начините, по които да увеличи своите собствени усилия в областта на климата. ЕС, и по-специално неговите държави членки, трябва да имат готовност да подобрят вече съществуващия в ЕС национално определен принос (НОП) за 2030 г. и да използват извършвания на всеки 5 години глобален преглед, за да преразгледат собствените си закони и действия във връзка с климата. Настоящото предложение за устойчиво финансиране, дебатът за постепенно премахване на вредните субсидии за изкопаеми горива и установяването на следващата многогодишна финансова рамка на ЕС следва да бъдат допълнителни поводи за интегриране на ангажиментите относно климата на равнище ЕС.

ЕС следва да демонстрира, че задълженията, произтичащи от Парижкото споразумение, се изпълняват без забава. Поради това Комисията следва да проведе консултации с Европейския парламент и държавите членки с цел изготвяне на проект на преработена дългосрочна стратегия на ЕС до средата на века за намаляване на емисиите, при което се вземат предвид резултатите от предстоящия специален доклад на Междуправителствения комитет по изменение на климата.

Съвместно усилие: подобряване на структурите за дипломация на ЕС по въпросите на климата

Исправена пред нарастващата сложност и предизвикателство на глобалните действия в областта на климата, дипломацията на ЕС по въпросите на климата трябва да бъде професионализирана, укрепена, да стане по-последователна и съгласувана. Като се отчита сложната, многостепенна система на управление в ЕС, всички институции на ЕС, заедно с държавите членки, следва да бъдат включени в процеса на разработване и усъвършенстване на дипломацията на ЕС по въпросите на климата и действията на ЕС в областта на климата.

Докато Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) изиграха ключова роля в дипломацията на ЕС по въпросите на климата през изминалите години, ролята им на координатори следва да бъде дори от още по-голямо значение в бъдеще. Дипломацията на ЕС по въпросите на климата може да използва опита на ускоряването и координирането на дипломатическия капацитет преди срещата на върха по въпросите на климата в Париж и впоследствие да я развива в посока приемането на по-стратегически подход.

Това означава, че изменението на климата придобива не само по-голямо значение във външните работи, но че и други политики на ЕС с външно измерение, като политиките в областта на търговията и инвестициите, както и помощта за развитие, са в съзвучие с

целите на Парижкото споразумение и ЦУР. Освен съгласуваността на политиките, един по-стратегически подход към дипломацията по въпросите на климата следва да се отнася и за съгласуваността на действията. Върховният представител следва, заедно с Комисията, да координира съвместните усилия на ЕС за създаване на стратегия на ЕС за дипломацията по въпросите на климата чрез определяне на приоритетите, ключовите участници, с които да се установи контакт, и ключовите прояви, които ще се използват за действия, било то конференции, министерски срещи на високо равнище или неформална среда.

С оглед целево прилагане на дипломацията по въпросите на климата, Комисията и ЕСВД следва да разполагат с необходимите финансови и човешки ресурси. Недостатъчният капацитет в Генерална дирекция „Действия по климата“ (ГД CLIMA) на Комисията и в ЕСВД следва да бъде оценен и съответно коригиран. И двата екипа следва да продължат своето тясно сътрудничество, за да се гарантира, че ЕС може да заеме единна позиция на международни форуми.

Същевременно, за да се гарантира, че ЕСВД може да поеме по-координираща роля по отношение на представителствата на държавите членки чрез своите делегации в трети държави, на делегациите на ЕСВД следва да бъдат отпуснати повече служители със специализирани познания в областта на климата и съответно повече смесени длъжности, в чието портфолио фигурира климатът. Тези делегации следва допълнително да заделят подходяща част от своя бюджет за дейности във връзка с климата, като например конференции, проучвания и кампании за повишаване на осведомеността. Редовната и основана на доверие координация между отговорните длъжностни лица в министерствата на държавите членки следва да подкрепя усилията на равнище ЕС.

Европейският парламент като защитник на дипломацията по въпросите на климата

Европейският парламент следва да играе по-активна роля в дипломацията на ЕС по въпросите на климата и следва да допринесе с политическите си идеи, както и с капацитета си. Парламентът следва редовно да формулира препоръки относно стратегическите приоритети за дипломацията на ЕС по въпросите на климата, които следва да бъдат взети под внимание от Съвета, ЕСВД и Комисията при разработването на стратегията на ЕС.

Освен това самият Парламент е външнополитически участник със своите официални делегации за връзки с трети държави и парламентарни асамблеи. Командировките на комисиите и формати като междупарламентарните срещи също предлагат многообещаваща платформа за обмен.

Този капацитет следва да бъде използван по-ефективно и по структуриран начин. По време на командировките на съответните комисии въпросите, свързани с изпълнението на Парижкото споразумение и ЦУР, биха могли да бъдат включени като неразделна част от техния обмен. Например, настоящият подход на ЕС за изпълнение на НОП би могъл да бъде очертан, стартирайки дискусията относно изпълнението на НОП в трети държави. Също така биха могли да бъдат разгледани финансовите ангажименти на ЕС или усилията в проекти в съответните държави. По този начин обхватът на ЕС би могъл да бъде разширен, като същевременно се следва стратегията на ЕС за дипломацията по въпросите на климата и по този начин се избегнат несъответствия в съобщенията. Чрез система за докладване информацията, събрана в хода на парламентарните мисии, следва

да бъде структурирана и интегрирана в непрекъснат диалог с партньорските държави.

Стратегически партньори на ЕС в областта на дипломацията по въпросите на климата

ЕС е уникален по рода си външнополитически участник поради многостепенната си структура и институции и е предназначен да се обръща към различни участници на различни равнища. Докато продължава и укрепва съществуващите партньорства, от една страна, ЕС следва, от друга страна, да се стреми към нови партньорства и съюзи в целия свят. Докато увеличава амбициите при наличие на възможност, подходът следва да бъде съобразен с капацитета на партньорите.

Тъй като изпълнението на Парижкото споразумение и ЦУР изисква не само политическо усилие, но също така до голяма степен касае други заинтересовани страни, стратегическите партньори на ЕС трябва да включат организациите на гражданското общество, научната общност и частния сектор като цяло. Това проличава особено ясно на местно и регионално равнище, където се осъществява практическото изпълнение на действията в областта на климата.

Участието в дипломатически отношения по въпросите на климата може да послужи като отправна точка за разговори с партньорите, с които други точки от дневния ред са доста оспорвани. Следователно стратегическите партньори на ЕС следва да включват и държави, с които дипломацията по въпросите на климата може да проправи пътя към по-тясно сътрудничество и изграждане на доверие, като по този начин ще се засили и дори отново ще се въведе многостранният подход като рамка за международно сътрудничество.

ЕС следва да продължи да бъде активен участник и фактор, определящ дневния ред в международните организации. Рамки като Г-7 и Г-20 следва да се използват все повече за формулирането на общи ангажименти в областта на климата и разработване на международни ръководни принципи. ЕС следва да активизира и стартира съюзи в областта на климата като коалицията на високите амбиции и да стартира съвместни съобщения за конкретни ангажименти и действия в областта на климата. Партньорствата на ЕС с АКТЬ, АС, ECOWAS, АСЕАН и МЕРКОСУР следва да бъдат засилени в това отношение. Двустранните отношения с държавите с бързо развиващи се икономики, развиващите се страни и уязвимите държави трябва да бъдат още един приоритет на целенасочената дипломация на ЕС по въпросите на климата.

Стратегически приоритети на програмата на ЕС за дипломатическата дейност във връзка с климата

Дипломацията на ЕС по въпросите на климата следва да определи тематични приоритети, в които сътрудничеството и дипломатическите усилия са особено съдържателни или многообещаващи и в които ЕС е натрупал експертен опит и познания.

Изменението на климата оказва тежко въздействие върху жизнената среда на природата и хората, но също така застрашава все повече мира и стабилността, тъй като то често служи като умножаващ заплахите фактор и утежнява съществуващите конфликти. Дипломацията на ЕС по въпросите на климата следва да съсредоточи усилията си върху връзката между изменението на климата и миграцията, която все повече застрашава сигурността и стабилността в рамките на ЕС и извън него. За бъдещето на програмата на

ЕС за дипломатическата дейност във връзка с климата, превантивните мерки, както и подобрената оценка на риска трябва да бъдат неразделна част от съвместните усилия, полагани от институциите на ЕС и държавите членки. Това ще допринесе за рамките за предотвратяване на конфликти на външната политика на ЕС и държавите членки.

Освен измерението, свързано със сигурността, партньорствата по свързаните с климата въпроси като механизмите за определяне на цени на въглеродните емисии, финансирането на борбата с изменението на климата, постепенното премахване на субсидиите за изкопаемите горива и чистите технологии биха могли да бъдат евентуалните приоритети. Разбирането на ЕС при създаването, адаптирането и привеждането в действие на пазара на въглеродни емисии се допълва от опита му, придобит посредством Споразумението за свързване с швейцарската схема за търговия с емисии и други проекти за международно сътрудничество. Това са много добри условия ЕС да играе водеща роля в насърчаването на усилията на трети държави по отношение на механизмите за определяне на цени на въглеродните емисии, както и по-голямото участие в международната координация на пазарите на въглеродни емисии с цел по-доброто им хармонизиране в средносрочен план и създаване на международен пазар на въглеродни емисии в дългосрочен план.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	20.6.2018						
Резултат от окончателното гласуване	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">90</td> </tr> <tr> <td>–:</td> <td style="text-align: right;">19</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	90	–:	19	0:	2
+:	90						
–:	19						
0:	2						
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Margrete Auken, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Ivo Belet, Goffredo Maria Bettini, Simona Bonafè, Mario Borghezio, Biljana Borzan, Victor Boştinaru, Paul Brannen, Elmar Brok, Klaus Buchner, Soledad Cabezón Ruiz, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Javier Couso Permy, Miriam Dalli, Arnaud Danjean, Stefan Eck, Bas Eickhout, Georgios Epitideios, José Inácio Faria, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Wajid Khan, Urszula Krupa, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Lukas Mandl, Ramona Nicole Mănescu, Valentinas Mazuronis, David McAllister, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Tamás Meszerics, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Massimo Paolucci, Ioan Mircea Paşcu, Piernicola Pedicini, Alojz Peterle, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Cristian Dan Preda, John Procter, Michel Reimon, Frédérique Ries, Sofia Sakorafa, Annie Schreijer-Pierik, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, Ivica Tolić, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Hilde Vautmans, Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli						
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Asim Ademov, Andrea Bocskor, Reinhard Bütikofer, Jakop Dalunde, Eleonora Forenza, Ana Gomes, Rupert Matthews, Urmaz Paet, Tokia Saïfi, Christel Schaldemose, Igor Šoltés, Bart Staes, Mirja Vehkaperä, Željana Zovko						
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Isabella De Monte, Emilian Pavel, Monika Smolková, Josef Weidenholzer						

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

90	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Urmas Paet, Frédérique Ries, Nils Torvalds, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Mirja Vehkaperä
EFDD	Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Javier Couso Permy, Stefan Eck, Eleonora Forenza, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo
PPE	Asim Ademov, Michèle Alliot-Marie, Ivo Belet, Elmar Brok, Birgit Collin-Langen, Arnaud Danjean, José Inácio Faria, Michael Gahler, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Peter Liese, Lukas Mandl, David McAllister, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Ramona Nicole Mănescu, Alojz Peterle, Tokia Saïfi, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Željana Zovko, Dubravka Šuica
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Victor Boştinaru, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Isabella De Monte, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Ana Gomes, Jytte Guteland, Wajid Khan, Jo Leinen, Arne Lietz, Susanne Melior, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Massimo Paolucci, Emilian Pavel, Ioan Mircea Paşcu, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Monika Smolková, Elena Valenciano, Josef Weidenholzer, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Margrete Auken, Klaus Buchner, Reinhard Bütikofer, Jakop Dalunde, Bas Eickhout, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bart Staes, Igor Šoltes

19	-
ECR	Amjad Bashir, Bas Belder, Anna Elżbieta Fotyga, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha, John Procter, Charles Tannock, Anders Primdahl Vistisen, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mario Borghezio, Sylvie Goddyn, Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin
NI	James Carver, Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz
PPE	Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina

2	0
PPE	Andrea Bocskor, György Hölvényi

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“